

РЕШЕНИЕ

№ 24660

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 16.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **3432** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 АПК, вр. чл. 85, ал. 1 и ал. 3, вр. чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците.

С жалба от 27.03.2025 г. Х. Ш. А. – гражданин на А. е оспорил РЕШЕНИЕ № 2447/12.03.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което по молба от чужденеца – рег. № УП 10514/14.01.2025 г. е отказано събиране на територията на Република България, с неговите родители.

В съдебно заседание жалбоподателят лично: поддържа жалбата си; не оспорва представените с административната преписка документи и не представя нови доказателства.

Ответникът, посредством юрисконсулт с писмена молба оспорва жалбата, с аргументи за законосъобразност на решението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди писмените доказателства, съдържащи се в делото, приема за установено от фактическа страна следното.

С Решение № 4161/18.11.2021 г., издадено от заместник – председател на ДАБ (л. 80 от делото) на Х. Ш. А. – гражданин на А. е предоставен статут на бежанец, на основание чл. 8, ал. 1 ЗУБ. С молба, рег. № УП 10514/14.01.2025 г. (л. 38) чужденецът е заявил пред председателя на ДАБ искане да се събере в РБ със своите родители: баща Н. М. Х. – [дата на раждане] ; майка Х. Х., [дата на раждане] , с мотив, че са бони и не могат сами да се грижат за себе си. Към молбата е приложил фото-копия на личните им документи, както и медицински документи, описани в оспорваното решение. За да откаже да даде разрешение за събиране на семейството председателят на ДАБ е приел, че: според определението на § 1, т. 3, б. „в“ ДР ЗУБ родителите представляват членове на семейство, по смисъла на чл. 34, ал. 1 с.з; (цитат) „липсват

положителни предпоставки за събиране със синът им по смисъла на чл. 34, ал. 3 от ЗУБ“. Този диспозитив е мотивиран с позоваване на изложените от бежанеца в проведеното на 12.02.2025 г. интервю твърдения, както и с разсъждения за това, дали заболяванията на родителите са „животозастрашаващи“. Прието е още, че „единия (т) от синовете им“ (неуточнено, дали се има предвид друг син, различен от Х. Ш. А.) може да се грижа за тях.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че подадената на 27.03.2025 г. жалба от пряко засегнатото лице, против връченото му на 17.03.2025 г. решение е процесуално допустима, а по същество е и основателна.

Каза се, че оспорваното решение е мотивирано с разсъждения, че заболяванията на двамата родители (диабет и високо кръвно налягане), според ответника „не може да се характеризират като тежки“, с позоваване на оповестен на Интернет – страницата на Министерство на здравеопазването доклад, касаещ разпространението на диабет в световен мащаб. За майката отделно са коментирани данните от изследванията на черен дроб, бъбреци и панкреас, като и за двамата родители е отчетено, че имат назначено медикаментозно лечение. Без да разполага със специална компетентност в сферата на медицината ответникът е направил извод, че родителите „нямат сериозни здравословни причини, не са в напреднала възраст и получават медицински грижи“, поради което не се налага да им бъде разрешено да се съберат в РБ със своя син Х. Ш. А., който да се грижи за тях.

Решение № 2447/12.03.2025 г. е неправилно.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. първо ЗУБ дава възможност на „чужденец с предоставена международна закрила да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната“. Нормата на изр. второ изисква, към заявлението да се представят „официални писмени доказателства за семейната връзка и копия от личните документи на членовете на семейството или документите им за пътуване в чужбина“. Нормата на изр. трето поставя допълнително изискване тогава, когато (както е в процесния случай) „заявлението за събиране на семейството е подадено повече от 6 месеца след предоставяне на международна закрила“ да се приложат и: „1. доказателства за осигурено жилище; 2. доказателства, че чужденецът, получил закрила е здравно осигурен по реда на Закона за здравното осигуряване, както и задължителна медицинска застраховка, валидна за срок от поне три месеца на територията на Република България – до регистрацията по чл. 61а, ал. 1 за членовете на неговото семейство“. По делото няма данни, в изпълнение изискването на чл. 35 АПК административният орган да е изискал представяне на такива, релевантни за случая документи. Основанията, на които компетентният орган – председател на ДАБ отказва издаване на разрешение за събиране на семейство са регламентирани с разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗУБ и са: 1. „когато по отношение на някой от членовете на семейството са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3“, за каквито не се твърди от страна на ответника; 2. „по отношение на друг съпруг - в случай на многобрачие, когато чужденецът вече има съпруг в Република България“; 3. „когато се установи, че чужденецът използва неистински, подправен документ или документ с невярно съдържание или умишлено, в устна или в писмена форма, дава невярна или укрива съществена информация относно членовете на семейството си“. Последната норма – на т. 3 е нова, обнародвана с ДВ, брой 52/27.06.2025 г. и не е действала по време на постановяване на процесното решение, но в него и не се съдържат твърдения за ползване на неистински документи. Използваният в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 глагол „отказва“ (разрешение) сочи на императивност на нормата, което означава, че компетентният административен орган не би следвало да разполага с оперативна самостоятелност да откаже издаването на разрешение, щом не са налични отрицателните

процесуални предпоставки, по смисъла на ал. 3, т.т. 1, 2 на чл. 34 ЗУБ. Не е ясно на липсата на какви „положителни процесуални предпоставки“ по чл. 34, ал. 3 ЗУБ се позовава председателят на ДАБ, след като единствената такава обективна предпоставка е тази по чл. 34, ал. 1, изр. първо ЗУБ – „при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната“.

В заключение Съдът приема, че Решение № 2447/12.03.2025 г. е постановено от компетентен административен орган, но след незаконосъобразно проведено административно производство (арг. чл. 35 АПК) и в резултат на неправилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗУБ, коментирани по - горе. На тези основания решението подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за постановяване на нов индивидуален административен акт по молбата от Х. Ш. А., рег. № УП 10514/14.01.2025 г., след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на специалния закон – ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172, чл. 173, ал. 2 АПК, вр. чл. 85, ал. 1 и ал. 3, вр. чл. 84, ал. 3 ЗУБ Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от Х. Ш. А. – гражданин на А. РЕШЕНИЕ № 2447/12.03.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което по молба от чужденеца – рег. № УП 10514/14.01.2025 г. е отказано събиране на територията на Република България, с неговите родители.

ИЗПРАЩА административната преписка на председателя на ДАБ за постановяване на нов индивидуален административен акт по молбата от Х. Ш. А., рег. № УП 10514/14.01.2025 г., след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на специалния закон – ЗУБ.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: